

Hän TEKSTI PEKKA ANTTILA ■ KUVAT HANNU LINDROOS

Juhani Tamminen

Jääkiekkovalmentaja

Jyväskylältä palaavan Porin Ässien pelibussin kohina kuuluu taustalla, kun juuri eronnut valmentaja, toimitusjohtajana jatkava **Veli-Pekka Ketola** jättää viestin liikunnanopettaja **Juhani Tammisen** vastajaan. »Vellu tässä terve, ota aamulla yhteys.» Kolmen päivän kuluttua Tamminen on Ässien uusi päävalmentaja. »Tamminen oli paras vaihtoehto. Eihän tänne voi mitään Tauno Tasalakia ottaa», Ketola toteaa jälkepäin.

Värikästä ja voimakkaasti eläytyvää 46-vuotiaasta Tammista pidetään onnistuneena valintana Ässien joukkueelle, johon uusien miesten on perinteisesti ollut vaikea tulla sisään. Porissa on täysin oma, sisäänpäin lämpiävä kiekkokulttuurinsa, joka on ammentanut voimansa vanhan satama- ja työläiskaupungin perinteistä.

Aikojen kuluessa siellä on vallinnut voimakas kadun jätkien mentaliteetti. Parhaimmillaan ja myönteisessä mielessä Ässät on ollut kovaa mutta rehellisesti pelaava hampuisakki. Osa näistä perinteistä on jäänyt elämään, ja ainakin jääkiekkoilullisesti kaupunki on Suomen viimeinen Villi länsi.

Tamminen on selvillä porilaisen kiekkokulttuurin peruspilareista ja tarkoitukseena on palauttaa Isonmäen hallin ilkeä maine entiselleen.

Voi myös ajatella niin, että kaksi kolhuja kärsinyttä tarvitsee toisiaan; Ässillä on pelkkiä tappioita takanaan, Tammisella potkut Ranskan maajoukkueen valmentajan tehtävistä.

Juhani Tammisen jääkiekkoon on aina kuulunut tinkimätön harjoittelu, määrätietoisuus ja systemaattisuus. Monien muiden 1970-luvun kiekkoilijoiden tapaan Tamminen ei pelimatkoilla lätrännyt alkoholin kanssa. Hän piti huolen siitä, että on aina kunnossa.

Oikea asenne poiki tulosta jo aikaisessa vaiheessa. Turun Palloseuran edustusjoukkueeseen Tamminen nostettiin 16-vuotiaana. Hän oli myös lahjakas jalkapalloilija ja pelasi samoihin aikoihin poikien maajoukkueessa.

Kun pelit jääkiekon mestaruussarjassa veivät Tammisen nuorten maajoukkueeseen, jääkiekko valtasi pysyvän paikan tulieluisten laitahyökkääjän sydämessä.

»Silloin minulle avautui niin kiehtova maailma, etten ole päässyt siitä ulos vieläkään», Tamminen sanoo.

Ensimmäisiin maailmanmestaruuskisoihinsa Tukholmaan 19-vuotias Tamminen matkusti suoraan ylioppilaskirjoituksista. Tämän jälkeen fyysisesti aina kovaa pelannut Tamminen kuului maajoukkueen vakiokalustoon ja pelasi yhteensä kymmenet MM-kisat, yhdet olympiakisat sekä kerran Kanada Cupissa.

Hän kuuluu siihen suomalaisen jääkiekon pioneirisukupolveen, jonka silmissä ensimmäistä kertaa alkoi kiilua haave ammattilaisuudesta. Taso Suomessa nousi 1960-luvun lopulla voimakkaasti Tampereen ja Helsingin uusien jäähallien ansiosta.

»Päässä alkoi tikittää, että jonain päivänä puhelinluettelossa lukee ammatin kohdalla jääkiekkoilija. Lukiossa minua pidettiin kummajaisena, kun uskalsin sanoa ääneen, että aion vielä pelata Pohjois-Amerikassa ammattilaisena.»

»Suomalaiset pelaajat olivat jo 1970-luvulla taidoiltaan hyviä. Uskoimme